

tror dog ikke, det ærede Medlem har set til Bunds i dette Tilfælde, idet han nemlig siger, at Staten ikke skal genere private Selskaber. Det er jeg fuldstændig enig med ham i, at Staten ikke skal gøre den enkelte Uret i det hele, men hvad det ærede Medlem og Flertallet gøre, er blot det, at man tvinger nogle Selskaber til at tage Koncession, nemlig dem uden for Kjøbenhavn, idet man vedtager en Lov, hvorefter alle blive absolut nødt til at underkaste sig de Fordringer, Staten stiller — undtagen det Kjøbenhavnske Selskab, det stiller man fuldstændig udenfor, idet det Kjøbenhavnske Selskab sikkert ikke vil finde Anledning til at søge Koncession, men blot søge Anerkendelse. Deri tror jeg, som sagt, den største Forskel ligger; vort Forslag stiller blot Kjøbenhavn lige med Telefonselskaberne ude i Landet, medens Flertallets Forslag vil tvinge Telefonselskaberne i Landet til at søge Koncession og derved altsaa tvinge dem ind under Ekspropriationsloven, som vi ønske vedtaget, ogsaa for det Kjøbenhavnske Selskab. Derimod vil Flertallets Forslag stille det Kjøbenhavnske Selskab saaledes, at det for det første vil komme til at leve uanfægtet af al Lovgivning, saa længe indtil Staten bliver nødt til at ekspropriere det, og da efter Udbytte. Der var en Ting, som jeg ikke vil nævnt for, men som er fremhævet af forskellige Talere, det er dette, at Udtrykket „passende Takster og forsvarlig Drift“ skulde have noget at sige. Jeg tror dog nok, at ærede Medlemmer ville indrømme, at naar det staar saaledes, som det staar i Lovforslaget, at der først skal tages Hensyn til, hvad Udbytte de have haft, medens det kommer bag efter, at der, hvis de have taget upassende Takster eller ledet Driften usforsvarligt, skal slaas noget af, er det ret naturligt her at spørge: hvad er upassende Takster og usforsvarlig Drift. I dette Tilfælde, hvor man skulde ekspropriere det Kjøbenhavnske Selskab, vilde det være meget vanskeligt at paastaa, at det havde ledet Driften usforsvarligt, selv om man kunde have noget at indvende mod Driften. Ligeledes vil det være vanskeligt at paastaa, at Taksterne have været upassende. Formanden for Udvalget (Bluhme) sagde, at man kunde sammenligne Forholdet med Stockholm f. Eks., hvor Staten havde Konkurrence med et privat Selskab, men jeg tror nok, at de fleste ville finde, at det vilde være upassende at antille Sammenligning med et Selskab, som skal konkurrere med Staten, og som derfor ikke kan have de Takster, som ellers kunde kaldes passende. Der vil vel være lige saa mange Meninger om, hvad der er passende, som der er. Menneſter til at bedømme det, saa den

Slags Bedømmelse sætter jeg ikke Pris paa, Hovedsagen er, om man vil stille Provins-selskaberne lige med det Kjøbenhavnske Selskab, eller om man vil lave en Undtagelseslov, ifølge hvilken man skal gå med en Masse Penge aarlig foreløbig og siden af med en hel Del Millioner fra Statskassen til det Kjøbenhavnske Telefonselskab. Det antager jeg ikke, at selv det ærede Medlem for Nørresundby vil sætte Pris paa.

Indenrigsministeren (Hørring):

Det ærede Medlem gentog, hvad han allerede har udtalt tidligere, at efter hans Opfattelse var det ikke muligt for Staten at aabne Konkurrencen med Kjøbenhavns Telefonselskab, saafremt Telefonselskabet vilde nøjes med Anerkendelse. (Veth = Espensen sagde, vanskeligt). Det ærede Medlem udtalte maaste hun, at det var vanskeligt at gøre det, men jeg skal i hvert Fald ikke lade denne Bemærkning gaa uden at udtale, at efter min Opfattelse vil jo ikke alene Retten til at aabne en saadan Konkurrence være til Stede, men at jeg ogsaa vilde kunne tænke mig, at Forholdene stillede sig saaledes, at man vilde komme til denne Konkurrence — og at Konkurrencen kan staves fra Statens Side, derom er jeg ikke i nogen Tvivl.

Veth = Espensen: Ja, selvfølgelig maa man give den højtærede Minister Ret, naar han sagde, at der i Henhold til denne Lov kan etableres en Konkurrence fra Statens Side. Men man maa jo erindre, at, for at en saadan Konkurrence kan etableres — det bliver en meget stor og kostbar Historie — skal man have alle Lovgivningsmagtens Faktoreres Samtykke dertil, og jeg tvivler ikke om, at det, selv om den højtærede Minister vil, vil blive meget vanskeligt for ham at faa Lovgivningsmagtens Samtykke dertil, ikke alene fordi disse Kapitalister, som ejede Telefonselskaberne, have deres Gamt ret vidt ude og ogsaa have deres Repræsentanter i de lovgivende Forsamlinger, men ogsaa fordi man sikkert baade i Folketinget og Lands-tinget vil være i høj Grad betænkelig ved at ofre en hel Del Penge paa et sikkert saa mistligt Foretagende, som det vilde være for Staten at konkurrere med det Kjøbenhavnske Telefonselskab. Vi have jo et ret godt Eks-empel fra Sverige: I Stockholm konkurrere det private Selskab og Staten med hinanden, og det viser sig, at det gaar. Det viser sig, at Staten ikke der har kunnet konkurrere det private Selskab ud. Det vilde vel altsaa gaa ligesaadan her, det vilde kun have til Følge, at vi vilde faa 2 Tele-